

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. december 8. *

A T-29/04. sz. ügyben,

a **Castellblanch, SA** (székhelye: Sant Sadurni d'Anoia [Spanyolország], képviselik: F. De Visscher, E. Cornu, É. De Gryse és D. Moreau ügyvédek),

felperesnek,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: I. de Medrano Caballero, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Champagne Louis Roederer SA** (székhelye: Reims [Franciaország], képviseli: P. Cousin ügyvéd),

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2003. november 17-i (R 37/2000-2. sz. ügy), a Castellblanch, SA és a Champagne Louis Roederer SA közötti felszólalás ügyében hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili és Czucz O. bírák,

hivatalvezető: K. Andova tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 26-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 4-én és szeptember 28-án benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 1-jén benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. július 4-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1996. április 1-jén a Castellblanch, SA a közösségi védjegről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994., L 11. 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt ábrás megjelölés (a továbbiakban: a CRISTAL CASTELBLANCH védjegy) az alábbi volt:



- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „borok és habzóborok”.

- 4 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1997. november 24-i 29/1997. számában hirdették meg.

- 5 1998. február 23-án a Champagne Louis Roederer SA a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalt e közösségi védjegy lajstromozásával szemben. Felszólalása az alábbi CRISTAL lajstromozott védjegyeken alapult:
 - a Franciaországban az 1 114 613. számon 1979. november 27-én lajstromozott és 1989. november 13-án az 1 559 904. számon, valamint 1991. december 20-án az 1 713 576. számon megújított védjegy a 33. osztályba tartozó „francia eredetű borok, tudniillik pezsgők, habzóborok; alkoholos italok (a sörök kivételével)” vonatkozásában;

 - az 1980. január 29-én bejelentett, 451 185. számon lajstromozott nemzetközi védjegy, mely hatályos Ausztriában, a Benelux államokban, Olaszországban és Portugáliában a 33. osztályba tartozó „francia eredetű borok, tudniillik pezsgők, habzóborok” vonatkozásában;

- a Németországban a DD 647 501. számon 1991. április 18-án lajstromozott védjegy a 33. osztályba tartozó „alkoholos italok (a sörök kivételével)” vonatkozásában;

- a Nagy-Britanniában az 1988. december 22-én bejelentett, 1 368 211. számon lajstromozott védjegy a 33. osztályba tartozó „borok és pezsgők” vonatkozásában;
- az Írországból a 150 404. számon 1992. október 30-án lajstromozott védjegy a 33. osztályba tartozó „alkoholos italok (a sörök kivételével) vonatkozásában”;
- a Dániában a VR 06.021 1995. számon 1995. szeptember 15-én lajstromozott védjegy a 33. osztályba tartozó „pezsgők, habzóborok, bor és konyak” vonatkozásában.

6 A felszólaló felszólalását a Belgiumban, Franciaországban, Nagy-Britanniában és Németországban közismert „pezsgőborok” megjelölésére szolgáló védjegyekre is alapozta.

7 A felszólalás érintette a korábbi CRISTAL védjegyek árujegyzékeiben szereplő valamennyi árut, és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru ellen irányult. Felszólalása alátámasztására a felszólaló a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt okokra hivatkozott.

8 1999. október 26-i határozatával a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak. Határozatát kizárólag a korábbi francia védjegyre (a továbbiakban: korábbi védjegy) alapozta. Úgy ítélte meg először is, hogy a beavatkozó elegendő bizonyítékot nyújtott be a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozólag, másodsorban, tekintettel a szóban forgó áruk azonosságára és az ütköző megjelölések hasonlóságára, valamint a korábbi védjegy francia piacon való megkülönböztető képességének jelentős mértékére, fennáll az összetévesztés veszélye az érintett vásárlóközönség, vagyis a francia fogyasztó tudatában.

- 9 1999. december 22-én a 40/94 rendelet 57–62. cikkei alapján a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozatával szemben.
- 10 A fellebbezési tanács előtti eljárás folyamán a felperes védjegybejelentését az alábbi árukra korlátozta: „cava típusú spanyol habzóborok”.
- 11 2003. november 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést. Úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegyet ténylegesen és effektíve használták, és azt a következtetést vonta le, hogy a szóban forgó áruk között és az ütköző megjelölések között hasonlóság áll fenn, amely a francia vásárlóközönség tudatában összetéveszthetőséghez vezethet, ideértve a gondolati képzettársítást (asszociáció).

A felek kérelmei

- 12 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

13 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt benyújtott dokumentumok elfogadhatóságáról

15 A felperes arra hivatkozik, hogy a beavatkozó válaszbeadványának 23–30. mellékleteit elfogadhatatlanoknak kell nyilvánítani, mivel azok első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt kerültek benyújtásra.

- 16 Meg kell állapítani, hogy a 23–24. sz. mellékletek a nemzeti bíróságok határozatainak másolatai. Noha első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt kerültek benyújtásra, ezek nem kifejezetten bizonyítékok, hanem a nemzeti ítélkezési gyakorlatra vonatkozó dokumentumok, amelyekre a felek az OHIM előtti eljárást követően is jogosultak hivatkozni.
- 17 A 25. sz. melléklet egy francia–spanyol kétnyelvű szótár kivonatának másolata. Nem megállapított, hogy ezen dokumentumot az OHIM előtt benyújtották-e. Ugyanakkor ez a dokumentum azt a megtámadott határozatban megállapított tényt tanúsítja, hogy a spanyol „cava” szó a francia „champagne” szó megfelelője. Így az a körülmény, hogy a beavatkozó egy szótárra hivatkozik, irreleváns, tekintettel arra, hogy az e hivatkozással bizonyított tény a fellebbezési tanács előtti eljárás ténybeli hátteréhez tartozik.
- 18 A 26–29. sz. mellékletek az Elsőfokú Bíróság Hivatala és a beavatkozó képviselője közötti jelen eljárásra vonatkozó levelezés másolatait tartalmazzák. Ennélfogva a felperes nem hivatkozhat ezek elfogadhatatlanságára.
- 19 A 30. sz. melléklet azon láda fotóit tartalmazza, amelyben a CRISTAL védjeggyel megjelölt palackokat forgalmazzák. Az OHIM előtti igazgatási eljárás irataiból kiderül, hogy az első ízben az OHIM előtt benyújtott dokumentumok között megtalálhatók e láda fotói. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság tekintetbe veheti e mellékletet.
- 20 Következésképpen a beavatkozó válaszbeadványa 23–30. sz. mellékleteinek elfogadhatatlanságára vonatkozó állításait el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 21 A felperes keresete alátámasztására két jogalapra hivatkozik. Az első a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértéséből, valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303, 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 22. szabálya (2) bekezdésének megsértéséből ered. A második jogalap a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjából ered.

Az első, a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértéséből, valamint a végrehajtási rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének megsértéséből eredő jogalapról

Előzetes észrevételek

- 22 Az első jogalap keretén belül a beavatkozó „előzetes észrevételt” nyújtott be a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésére, valamint a végrehajtási rendelet 22. szabálya (1) bekezdésére vonatkozóan, amelyet az OHIM az ezen rendelkezések megsértéséből eredő jogalapként értelmezett, amelyet nem tartalmazott a keresetlevél, amint azt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 134. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi, ám amely elfogadhatatlan azon okból kifolyólag, hogy az OHIM előtt nem került benyújtásra.

- 23 A beavatkozó arra hivatkozik, hogy a felperes sohasem kérelmezte a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdése alkalmazásában a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítását, valamint hogy az OHIM, a végrehajtási rendelet 22. szabálya (1) bekezdésének értelmében sohasem hívta fel őt arra, hogy az ilyen használatra vonatkozó bizonyítékokat az általa megjelölt határidőn belül nyújtsa be. Következésképpen, a beavatkozó álláspontja szerint, valamint amint az az Elsőfokú Bíróság T-183/02. sz. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR) ügyben 2004. március 17-én hozott ítéletéből (EBHT 2004., II-965. o.) adódik, nem szükséges megvizsgálni, ellentétben azzal, ahogy a fellebbezési tanács eljár, hogy a beavatkozó által védjegye ismertségének bizonyítása céljából benyújtott dokumentáció tanúsítja-e vagy sem e védjegy tényleges használatát. A felperes első jogalapját tehát el kell utasítani.
- 24 Meg kell állapítani, hogy mivel a beavatkozó nem vitatja a felszólalásnak helyt adó megtámadott határozat hatályát, és nem kéri annak hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-160/02–T-162/02. sz., Naipes Heraclio Fournier kontra OHIM – France Cartes (kardot ábrázoló kártyalapból álló ábrás védjegy, buzogány lovast ábrázoló kártyalapból álló ábrás védjegy és kard királyt ábrázoló kártyalapból álló ábrás védjegy) ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1643. o.] 17–20. pontját) előzetes észrevételei nem támasztják alá kérelmeit.
- 25 Ennélfogva ezen előzetes észrevételeket nem kell megvizsgálni.

A korábbi védjegy megkülönböztető képességének állítólagos módosulásáról

- 26 A felperes úgy véli, hogy a beavatkozó nem bizonyította a korábbi védjegy tényleges használatát, és a megtámadott határozat így nem vesz tudomást a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) pontjáról és a 43. cikke (2) és (3) bekezdéséről, valamint a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) bekezdéséről. Ugyanis amikor egy védjegy

több elemből áll, amely elemek egyike vagy amelyek közül néhány megkülönböztetésre alkalmas, vagy amelyek lehetővé tették a védjegy egészének lajstromozását, ezen elem módosulása, kihagyása vagy más elemmel történő helyettesítése általános szabályként a védjegy megkülönböztető képességének módosulásához vezet. A felperes e tekintetben az OHIM döntési gyakorlatára hivatkozik.

- 27 Az OHIM és a beavatkozó vitatják a felperes érveit, és megállapítják, hogy a CRISTAL védjegy használata bizonyítást nyert.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, amint az a 40/94 rendelet kilencedik preambulumbekkezdéséből is következik, hogy a Tanács úgy ítélte meg, hogy valamely korábbi védjegyet csak akkor indokolt oltalomban részesíteni, ha azt ténylegesen használták. Ezzel a preambulumbekkezdéssel összhangban a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy valamely közösségi védjegy bejelentője kérheti annak igazolását, hogy a korábbi védjegy tényleges használat tárgyát képezte azon a területen, ahol a felszólalás alapjául szolgáló védjegy bejelentésének meghirdetését megelőző öt évben oltalom alatt állt (lásd az Elsőfokú Bíróság T-39/01. sz., Kabushiki Kaisha Fernandes kontra OHIM – Harrison [HIWATT] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5233. o.] 34. pontját és a T-356/02. sz. Vitakraft-Werke Würmann kontra OHIM – Krafft [VITAKRAFT] ügyben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3445. o.] 25. pontját).
- 29 A végrehajtási rendelet 22. cikkének (2) bekezdése értelmében a használat igazolására szolgáló nyilatkozatoknak és bizonyítékoknak a korábbi védjegy használatának helyére, idejére, mértékére és jellegére kell irányulniuk.

- 30 Továbbá pontosítani kell, hogy a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontja és 43. cikke (2) és (3) bekezdése együttes alkalmazása alapján meg kell állapítani, hogy egy közösségi védjegybejelentéssel szembeni felszólalásban hivatkozott korábbi nemzeti vagy közösségi védjegy tényleges használatának igazolása magában foglalja a korábbi védjegy olyan alakban történő használatának igazolását is, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-156/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO AIRE] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2789. o.] 44. pontját.
- 31 Jelen ügyben a felperes arra hivatkozik, hogy a beavatkozó által a használat és a jóhírnév bizonyítására benyújtott bizonyítékokból következik, hogy a beavatkozó a védjegyet a lajstromozott formától eltérő formában használta. Hiszen a korábbi védjegy olyan palackokon kerül feltüntetésre, ahol a „cristal” szón felül megjelenik a főcímkén és nyakcímkén több ízben a „Louis Roederer” megnevezés, valamint az „l” és „r” betűkből és néhány kiegészítő ábrás elemből álló szimbólum. A felperes álláspontja szerint a „cristal” szó „Louis Roederer” megnevezéssel, az „lr” betűkkel, valamint az ábrás elemekkel történő kombinációja alapján véve határozza meg a korábbi védjegyet, főként a „Louis Roederer” szavak erőteljes megkülönböztető képességéből kifolyólag, és nem képezi a korábbi CRISTAL szó tényleges használatát. Ennélfogva a beavatkozó által előterjesztett felszólalás, és következésképpen a megtámadott határozat, minden alapot nélkülöz.
- 32 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja mindenekelőtt, az OHIM nyomán, hogy a felperes nem vitatja a korábbi védjegy használatának helyét, időtartamát és mértékét, csakis annak jellegét.
- 33 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács megállapította, hogy nincs szabály a közösségi védjegy tárgykörében, amely arra kötelezné a felszólalót, hogy a korábbi védjegy elszigetelt, minden egyéb védjegytől független használatát bizonyítsa. A

fellebbezési tanács álláspontja szerint lehetséges, hogy egy vagy több védjegy kapcsolódó és autonóm használat tárgya legyen, a gyártó társaság nevével vagy enélkül, amint az gyakori különösen az autó- és a borágazatban.

34 Ezt a nézetet osztani kell. Nem arról van szó, hogy a beavatkozó védjegyét a lajstromozottól eltérő formában használják, hanem hogy párhuzamosan több megjelölést használnak enélkül, hogy azok a lajstromozott megjelölés megkülönböztető képességét módosítanák. Amint azt az OHIM helyesen megállapította a borászati termékek címkézésének tárgyában, bevett kereskedelmi gyakorlat önálló védjegyek vagy jelzések, különösen a borászati létesítmény nevének és az áru nevének együttes feltüntetése ugyanazon árun.

35 Jelen ügyben a CRISTAL védjegy pontosan négy ízben kerül feltüntetésre a beavatkozó által forgalmazott palack nyakán, és kétszer a főcímkén, a ° szimbólum kíséretében. A palack nyakán a többi elemtől külön áll. Egyébiránt a ládán, amelyben a CRISTAL védjeggyel ellátott palackokat forgalmazzák, a CRISTAL védjegy egyedül jelenik meg. Ugyanígy a beavatkozó által kiállított számlákon a „cristal” szó szerepel, a „1990 coffret” kíséretében. Meg kell állapítani tehát, hogy a CRISTAL védjegy azonosítja a beavatkozó által forgalmazott árut.

36 Ami a főcímkén megjelenő „Louis Roederer” megnevezést illeti, ez csupán a gyártó cég nevét jelöli meg, amely közvetlen kapcsolatot létesíthet egy vagy több termékcsalád és egy meghatározott vállalkozás között. Ugyanez a gondolatmenet vonatkozik az „lr” betűcsoportra, amely a beavatkozó nevének kezdőbetűit jelöli. Ahogyan azt az OHIM bemutatta, ezen elemek együttes használata ugyanazon palackon nem veszélyezteti a CRISTAL védjegy azonosító funkcióját a szóban forgó áruk vonatkozásában.

- 37 Ezenfelül az OHIM értékelését, mely szerint egy, a Champagne földrajzi árujelzővel kombinált szóvédjegy pezsgő tekintetében történő használatát nem lehet olyan hozzátételnek tekinteni, amely alkalmas a védjegy megkülönböztető képességének módosítására, jóvá kell hagyni. A borágazatban ugyanis a fogyasztót gyakorta különösen érdekli az áru pontos földrajzi eredete és a bortermelő személye, mivel ezen áruk jóhírneve jórészt ahhoz kötődik, hogy egy bizonyos borászati létesítmény által fémjelzett földrajzi régióban állították elő.
- 38 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a CRISTAL szóvédjegy egyéb jelzésekkel kombinálva történő használata nem bír relevanciával, és a fellebbezési tanács nem sértette meg sem a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) pontját, sem 43. cikkének (2) és (3) bekezdését, vagy a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) bekezdését.
- 39 Következésképpen a felperes első jogalapját el kell utasítani.

A második, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértéséből eredő jogalapról

- 40 A felperes arra hivatkozik, hogy tekintettel arra, hogy sem az áruk, sem a védjegyek nem hasonlóak, továbbá a korábbi védjegy megkülönböztető képessége csekély, valamint egyéb releváns tényezőkre is hivatkozik, mint amilyenek a jelen ügyre vonatkozó nemzeti határozatok, és az, hogy az ütköző megjelölések párhuzamos fennállása békés, az ütköző megjelölések között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

- 41 Az OHIM és a beavatkozó úgy vélik, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelte az összetéveszthetőséget.
- 42 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a korábbi védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Egyébként a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) és iii) alpontja értelmében korábbi védjegy valamely tagállamban lajstromozott védjegy, illetve a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott nemzetközi védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés napja.
- 43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 44 Ezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

45 Jelen ügyben a felszólalás alapjául szolgáló védjegyek Franciaországban, Németországban, Nagy-Britanniában, Írországon és Dániában lajstromozott nemzeti védjegyek, illetve egy nemzetközi védjegy, amelynek hatálya kiterjed Ausztriára, a Benelux-államokra, Olaszországra és Portugáliára. A felszólalási osztály határozata és a megtámadott határozat kizárólag a korábbi francia védjegyen alapult, amit a felek nem is vitatnak. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság vizsgálatának a francia területre kell korlátozódnia.

46 Az érintett vásárlóközönset azok a francia átlagfogyasztók alkotják, akik feltételezhetően szokásosan tájékozottak, ésszerűen figyelmesek és körültekintőek. Ezen vásárlóközönset a bor- és vendéglátóipari ágazat szakembereit és szakértőit is magában foglalja.

– Az áruk összehasonlításáról

47 A felperes kiemeli, hogy a beavatkozó által történő használat kizárólag „a francia eredetű borokra, azaz pezsgőkre”, míg a bejelentett védjegy az árujegyzék korlátozását követően a „cava típusú spanyol habzóborokra” korlátozódik. Ezen áruk még csak nem is hasonlóak, tekintve a földrajzi eredetük, jellemzőik, a pezsgő és a „cava” ára, valamint az érintett vásárlóközönset között fennálló különbségeket.

48 Emlékeztetni kell arra, hogy úgy a felszólalási osztály határozatában, mint a megtámadott határozatban a korábbi védjegy használatát bizonyítottan tekintették a korábbi védjeggyel megjelölt valamennyi áru, tehát nem kizárólag a pezsgő tekintetében.

49 Következésképpen a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő „cava típusú spanyol habzóborokat” kell összehasonlítani a korábbi védjegyet hordozó alábbi

árukkal: „francia eredetű borok, főként pezsgők és habzóborok, alkoholos italok (a sörök kivételével)”.

- 50 Az érintett áruk hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösen az áruk természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy kiegészítő voltukat (ennek megfelelően lásd a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 23. pontját).
- 51 Ezenkívül amennyiben a védjegybejelentéssel érintett áruk a korábbi védjeggyel érintett áruk körébe tartoznak, úgy ezeket az árukat azonosnak kell tekinteni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 32. és 33. pontját).
- 52 Meg kell állapítani, hogy a „francia eredetű borok, tudniillik pezsgők, habzóborok; alkoholos italok (a sörök kivételével)”, valamint a „cava típusú spanyol habzóborok” azonos jellegűek, hiszen azonos használatra szánják és ugyanazon körülmények között fogyasztják azokat, például ünnepek alkalmával, és azonos létesítményekben vagy azonos üzletközpont-láncolatokban árusítják őket, vagyis versengő jelleget mutatnak. Ugyan a felperes bejelentett árujegyzékében szereplő áruk a spanyol eredetű borokra korlátozódnak, ez nem elegendő az áruk hasonlóságának kizárásához az összetéveszthetőség értékelésének keretén belül. Hiszen akkor is fennállhat az összetévesztés veszélye a vásárlóközönség részéről, ha a szóban forgó áruk gyártási helye eltérő (ennek megfelelően lásd a fent hivatkozott Canon-ítélet 29. és 30. pontját). Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a korábbi védjeggyel megjelölt áruk nemcsak francia eredetű borok, hanem általában habzóborok, amelyek tehát akár Spanyolországban is készülhettek. Így a habzóborok magukban foglalják a „cava típusú spanyol habzóborokat”, ennél fogva ezen áruk azonosak.

- 53 Még ha kizárólag a pezsgőt kellene is tekintetbe venni a korábbi védjegy szempontjából, az érintett áruk hasonlóak. E tekintetben a felperesnek a CRISTAL védjeggyel ellátott pezsgő és az általa forgalmazott „cava” közötti árkülönbségre vonatkozó érve nem megalapozott. Nem a CRISTAL védjeggyel ellátott pezsgőt mint egyedi terméket, hanem általában a pezsgőket kell összehasonlítani a védjegybejelentés árujegyzékében szereplő árukkal. Meg kell állapítani, hogy vannak olyan pezsgők, amelyek ára nem tér el jelentős mértékben a jó minőségű „cava” áráról. Ezen túl, amint az fentebb megállapítást nyert, a gyártási hely eltérése, feltéve, hogy a francia fogyasztó tudja, hogy „cavát” kizárólag Spanyolországban lehet előállítani, nem bír jelentőséggel. Nem kizárt ugyanis, hogy ugyanaz a vállalkozás „cavát” és pezsgőt is előállít, noha különböző helyeken.
- 54 Következésképpen a jogvita tárgyát képező áruk azonosak, vagy legalábbis jelentős mértékben hasonlóak.

– A megjelölések összehasonlításáról

- 55 Amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembe vételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének 47. pontját [EBHT 2003., II-4335. o.], valamint a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 56 A felperes úgy véli, hogy a megjelölések összehasonlítását a korábbi védjegy használt formája és nem lajstromozott formája tekintetbevételével kell elvégezni.

- 57 A felperes elgondolása nem hagyható jóvá. Amint azt a fellebbezési tanács helyesen megállapította, az összehasonlítást a megjelölések lajstromozott vagy a védjegybejelentésben szereplő formája között kell elvégezni, függetlenül attól, hogy azokat egyéb védjegyekről vagy jelzésektől elszigetelten vagy azokkal együttesen használják. Következésképpen az összehasonlítandó megjelölések az alábbiak:

CRISTAL

korábbi védjegy



bejelentett védjegy

- 58 A fellebbezési tanács az alábbiakat állapította meg, amivel megismétli a felszólalási osztály megállapítását:

„A [felszólalási osztály] határozat[a] azt jelezte, hogy noha az ütköző megjelölések között fennállnak bizonyos egybeesések, a védjegyek vizuális szempontból nem tekinthetők hasonlóaknak. Ugyanakkor a két megjelölés között fennálló hangzásbeli különbségek pedig nem elegendőek ahhoz, hogy azokat különbözőeknek lehessen tekinteni, amiből az következik, hogy hangzásbeli szempontból hasonlóaknak kell őket tekinteni. Végül, a felszólalási osztály úgy ítélte meg, hogy a megjelölések fogalmi szempontból hasonlóak, és megerősítette, hogy a »cristal« szó utalhat az ütköző megjelölésekkel megjelölt árukra, de semmiképpen sem alkalmas azok leírására.”

- 59 Ami a megjelölések vizuális szinten történő összehasonlítását illeti, meg kell jegyezni, hogy a korábbi védjegy kizárólag a „cristal” szóelemből áll, míg a bejelentett védjegy ábrás védjegy, amelyet egy kastély rajza, valamint a „cristal” és „castellblanch” szavak alkotnak, amelyek mindegyike egy szaggatott vonallal rajzolt ovális táblában található. A „castellblanch” szó vastag, és a „cristal” szónál nagyobb betűkkel van szedve. Következésképpen, amint arra a felperes helyesen hivatkozik, a fogyasztó figyelmét elsőként a „castellblanch” szó kelti fel, mivel a védjegy ábrás elemei egyértelműen másodlagos jellegűek. Mindenesetre, tekintettel a „cristal” szó bejelentett védjegyben belül elfoglalt központi helyzetére és arra a tényre, hogy a korábbi védjegy teljes egészében a bejelentett védjegy részét képezi, az ütköző megjelölések között fennáll bizonyos vizuális hasonlóság.
- 60 Ami a hangzásbeli összehasonlítást illeti, noha az ütköző védjegyek eltérőek a szavak, betűk, szótagok, magánhangzók és mássalhangzók számának tekintetében, meg kell állapítani, amint arra a felperes hivatkozik, hogy hangzásbeli hasonlóság áll fenn e védjegyek között, mivel a korábbi védjegy teljes egészében részét képezi a bejelentett védjegynek. Ezen túl a két szóban forgó védjegy közös eleme megegyezik a bejelentett védjegy első elemével, amely hangzásban is az első elem. Az önálló „castellblanch” szó hozzátétele nem teszi kétségesé ezt a hasonlóságot. Hiszen, mivel a „cristal” szó rövid és feltűnő, nem kizárható, hogy szóbeli megrendelések esetén a fogyasztó csak ezt az első szót ejti ki. A „cristal” szó tehát hangzásbeli szempontból a bejelentett védjegy domináns eleme. Továbbá ez az elem azonos a korábbi védjegy egyetlen elemével. Ennélfogva az ütköző megjelölések között fennáll a hangzásbeli hasonlóság.
- 61 A fogalmi szinten történő összehasonlításról szólva meg kell állapítani, hogy a megjelölések között hasonlóság áll fenn. Ugyanis a két megjelölés tartalmazza a „cristal” szót, amely egyértelmű fogalmi jelentéssel bír az érintett vásárlóközönség számára: az átláthatóság és tisztaság képzetét kelti. Ugyanakkor a „castellblanch” szónak nincs nyilvánvaló jelentése az érintett vásárlóközönség számára. Ilyen körülmények között a „castellblanch” szót nem lehet fogalmi szinten a bejelentett védjegy domináns elemének tekinteni. E tekintetben nem releváns a felperes azon érve, mely szerint a „cristal” szó a szóban forgó áruk jellemzőit leíró vagy legalábbis azokat felidéző elem, ami másodlagos jelleget kölcsönöz neki a bejelentett védjegyben. Ez a körülmény ugyanis nem módosítja a bejelentett védjegy fogalmi

tartalmát. Ezen túl nem kizárt, hogy egy felidéző elemet a vásárlóközönség domináns elemként érzékeljen, amennyiben a megjelölés többi eleme még kevésbé jellegzetes annál (lásd az Elsőfokú Bíróság T-288/03. sz., TeleTech Holdings kontra OHIM – Teletech International [TELETECH GLOBAL VENTURES] ügyben 2005. május 25-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1767. o.] 86. pontját).

- 62 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az ütköző védjegyek a hasonlóság lényeges elemeivel rendelkeznek. Azt kell még átfogó módon értékelni, hogy fennáll-e köztük az összetévesztés veszélye.

– Az összetéveszthetőségről

- 63 A felperes úgy véli, hogy a korábbi védjegy csupán csekély megkülönböztető képességgel bír, mivel a „cristal” szó a szóban forgó árukat írja le, illetve idézi fel, továbbá a használat révén nem tett szert megkülönböztető képességre, és a piacon létezik számos, a „cristal” szót tartalmazó és a 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott védjegy.

- 64 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács elutasította azt az érvet, mely szerint a „cristal” szó a szóban forgó árukat leíró jelzés, és megállapította, hogy felidéző jelzésről van szó, amely a borok kristályos jellegére utal, ám amely semmiképpen sem írja le az árut. Továbbá a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, mégpedig egy 1999-es, Franciaországban, az Egyesült Királyságban és Olaszországban a Gallup France közvéleménykutató intézet által végzett, ismertségre vonatkozó felmérésből (a továbbiakban: Gallup-felmérés) kiindulva, hogy a CRISTAL védjegy jelentős megkülönböztető képessége bizonyítást nyert a francia piacon.

- 65 A Gallup-felmérésből az derül ki, hogy a CRISTAL védjegy szinte a Dom Pérignon védjegyével azonos ismertségnek örvend úgy Franciaországban, mint Olaszországban és az Egyesült Királyságban.
- 66 Meg kell állapítani, hogy a Gallup-felmérés 1999 februárjában „a Franciaországban, Olaszországban és az Egyesült-Királyságban presztizsnek örvendő cuvé pezsgők ismertségét” vizsgálta. A „kontextus, célok és módszerek” alcímű részből kiderül, hogy a beavatkozó képviselői a CRISTAL védjeggyel ellátott pezsgő ismertségét kívánták tanulmányozni „a szállodák, éttermek és vezető borászok körében”, és az „információkat a szállodák és éttermek pincéinek pincemestereitől vagy borszakértőktől, valamint a vezető borászoktól” szerezték be. A vizsgált országok mindegyikében 100 interjút készítettek.
- 67 Meg kell állapítani, hogy ez a felmérés a CRISTAL védjegy ismertségét kizárólag az érintett vásárlóközönség egy része vonatkozásában bizonyítja. Hiszen ez a felmérés a CRISTAL védjegy ismertségét nem az átlagfogyasztók, hanem a szakavatott fogyasztók, mégpedig a terület legkvalifikáltabb szakértői körében vizsgálta. Ezen túl a beavatkozó által benyújtott többi dokumentum is csak egy szakavatott vásárlóközönség körében való ismertséget bizonyít, borászati szakfolyóiratok kivonatairól lévén szó. E dokumentumokból kiindulva nem lehet megállapítani, hogy a CRISTAL védjegy jóhírnévnek örvend-e a francia átlagfogyasztók körében.
- 68 Ugyanakkor, noha a korábbi védjegy ismertségét vagy jóhírnevét nem lehet megállapítani az érintett vásárlóközönség egészére vonatkozóan, fennáll az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között, ideértve a gondolati képzettársítás

(asszociáció) esetét, tekintve, hogy a szóban forgó áruk azonosak vagy legalábbis jelentős mértékben hasonlóak, és a vonatkozó megjelölések hasonlóak. Ugyancsak nem bír relevanciával az, hogy a korábbi védjegy rendelkezik-e vagy sem jelentős, benne rejlő megkülönböztető képességgel.

- 69 Az összetéveszthetőség értékelése során ugyanis a korábbi védjegy megkülönböztető képességét figyelembe kell venni (lásd ennek megfelelően a [fent hivatkozott] Canon-ítélet 24. pontját), ez csupán egyetlen elem az értékeléshez tekintetbe vett tényezők között. Így egy csekély megkülönböztető képességgel rendelkező korábbi védjegy esetén is fennállhat az összetévesztés veszélye, mégpedig az érintett megjelölések, valamint a termékek és a szolgáltatások következtében (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon [FLEXI AIR] ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005.,II-949. o.] 61. pontját).
- 70 Mindenesetre a „cristal” szó egyáltalán nem leíró jellegű a szóban forgó áruk tekintetében, inkább felidézőnek lehet tekinteni. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a CRISTAL védjegy megkülönböztető képessége átlagos, ám nem csekély, amint azt a felperes állítja.
- 71 A felperes azon érvével kapcsolatban, mely szerint léteznek más, a „cristal” szót tartalmazó, és a 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott védjegyek, ami a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességét, valamint a szóban forgó védjegyek békés párhuzamos létezését bizonyítaná, meg kell állapítani, hogy nem bizonyos, hogy e védjegyek a jogvita tárgyát képező árukkal és különösen a habzóborokkal kapcsolatban fejtik ki hatásukat, vagy felelnek meg a használatnak.
- 72 Ezen felül még ha is nem teljességgel kizárt, hogy egyes esetekben a korábbi védjegyek párhuzamos fennállása a piacon esetleg csökkenti a két ütköző védjegy között fennálló, az OHIM fórumai által megállapított összetévesztés veszélyét, egy ilyen körülményt csakis akkor lehet tekintetbe venni, ha a közösségi védjegy

bejelentője legalább a viszonylagos kizáró okokat érintő OHIM előtti eljárás folyamán kellően bizonyította, hogy az említett párhuzamos létezés azon nyugszik, hogy az érintett vásárlóközönség tudatában nem áll fenn az összetévesztés veszélye a felszólaló korábbi védjegye és a hivatkozott korábbi védjegyek között, és azzal a feltétellel, hogy a szóban forgó korábbi védjegyek és az ütköző védjegyek azonosak (lásd az Elsőfokú Bíróság T-31/03. sz., Grupo Sada kontra OHIM – Sadia (GRUPO SADA) ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1667. o.] 86. pontját).

73 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a közigazgatási eljárás folyamán a felperes nem nyújtott be más bizonyítékot, mint a hivatkozott egyes lajstromozott védjegyek fényképeinek másolatát, illetve védjegyekiratokat azon állításának alátámasztása végett, miszerint ezen lajstromozott védjegyek párhuzamosan léteztek a piacon a beavatkozó korábbi védjegyével. Meg kell állapítani, hogy a szóban forgó korábbi védjegyek nem azonosak az ütköző védjegyekkel. Ezen felül ezen információk nem elegendőek annak bizonyítására, hogy az ütköző védjegyek közötti összetéveszthe-tőség mértéke csökkent, vagy egyenesen megszűnt (l. a BUDMEN-ítélet [hivatkozás a 24. pontban] 67. pontját).

74 A CRISTAL korábbi szóvédjegy és a felperes CRISTAL CASTELLBLANCH nemzeti védjegye állítólagos békés párhuzamos fennállása kapcsolatban elegendő azt megállapítani, hogy a felperes azt sem bizonyította, hogy a fenti párhuzamos fennállás az összetéveszthe-tőség hiányán alapul. Ellenkezőleg: az ügy irataiból az derül ki, hogy a felperes és a beavatkozó védjegyei számos vita tárgyát képezték már, ami éppen azt bizonyítja, hogy ez a párhuzamos fennállás korántsem békés.

75 A felek által hivatkozott különböző nemzeti határozatokkal kapcsolatban elegendő azt megállapítani, hogy a közösségi védjegyek rendje szabályok együtteséből álló autonóm és sajátos célokot követő rendszer, alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (lásd az Elsőfokú Bíróság T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontját).

- 76 Ilyen körülmények között a felperes második jogalapját el kell utasítani.
- 77 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 78 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM-nál és a beavatkozónál felmerült költségek viselésére kell kötelezni azok kérelmeinek megfelelően.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére.

Jaeger

Tiili

Czucz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. december 8-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök